

PAUL GEES (BE)

°1949 Aalst

TEKENING - Z.T., 1991

Gemengde technieken op papier

150 x 90 cm

courtesy Galerie Valerie Traan, Antwerpen

Sinds 1980 onderzoekt Paul Gees in zijn werk de relatie natuur-cultuur.

Meer specifiek wordt dit onderzoek verbonden met de architectuur. Hierbij wordt architectuur begrepen als de verregaande transformatie en interpretatie van de natuur tot sculptuur.

Sculpturale assemblages met diverse materialen worden hierbij a.h.w. met energie geladen. Deze energie kan begrepen worden als de overdracht van de schier onuitputtelijke kracht van de natuur op de materie. De materialen van de sculptuur worden getransformeerd vanuit hun structurele en fysische kwaliteiten. Staal krijgt een constructieve en ruimte-omschrijvende betekenis, hout vormt een natuurlijke en dynamische component, steen vertegenwoordigt zowel natuur, gewicht als het inhoudelijk onberekenbare. Door hun opbouw en hun strategische plaatsing genereren deze diverse bestanddelen een reële spanning en alluderen op een precair evenwicht.

Aanleiding tot de realisatie van de installatie 'scharnier-balk' is de aanwezigheid van twee betonnen balken vast verbonden met en gesitueerd op de vloer van de grote vide tussen de twee delen van het RTT-complex.

In de directe omgeving en a.h.w. zwevend worden deze twee balken 'hernomen' op schaal 1/1 en op een relatieve hoogte dwars tegenover de balken op de parallel lopende wand gemonteerd.

In tegenstelling tot de met de vloer verbonden betonnen liggers worden de holle houten balken in een risiconemende constructie verwerkt. Terwijl het invoegen van de zware steen de horizontale dwarse balk in evenwicht brengt vormt deze steen meteen ook een 'scharnierpunt' met de tegenover de wand aanleunende verticale balk.

Dit tijdelijk spanningsmoment 'verbindt' a.h.w. 'draadloos' en denkbeeldig de twee vleugels van het RTT-complex.

PAUL GEES (BE)

°1949 Aalst

SCHARNIER-BALK, 2018

IJzer, multiplex en steen

300 x 300 x 40 cm

courtesy Galerie Valerie Traan, Antwerpen

Sinds 1980 onderzoekt Paul Gees in zijn werk de relatie natuur-cultuur.

Meer specifiek wordt dit onderzoek verbonden met de architectuur. Hierbij wordt architectuur begrepen als de verregaande transformatie en interpretatie van de natuur tot sculptuur.

Sculpturale assemblages met diverse materialen worden hierbij a.h.w. met energie geladen. Deze energie kan begrepen worden als de overdracht van de schier onuitputtelijke kracht van de natuur op de materie. De materialen van de sculptuur worden getransformeerd vanuit hun structurele en fysieke kwaliteiten. Staal krijgt een constructieve en ruimte-omschrijvende betekenis, hout vormt een natuurlijke en dynamische component, steen vertegenwoordigt zowel natuur, gewicht als het inhoudelijk onberekenbare. Door hun opbouw en hun strategische plaatsing genereren deze diverse bestanddelen een reële spanning en alluderen op een precair evenwicht.

Aanleiding tot de realisatie van de installatie 'scharnier-balk' is de aanwezigheid van twee betonnen balken vast verbonden met en gesitueerd op de vloer van de grote vide tussen de twee delen van het RTT-complex.

In de directe omgeving en a.h.w. zwevend worden deze twee balken 'hernomen' op schaal 1/1 en op een relatieve hoogte dwars tegenover de balken op de parallel lopende wand gemonteerd.

In tegenstelling tot de met de vloer verbonden betonnen liggers worden de holle houten balken in een risiconemende constructie verwerkt. Terwijl het invoegen van de zware steen de horizontale dwarse balk in evenwicht brengt vormt deze steen meteen ook een 'scharnierpunt' met de tegenover de wand aanleunende verticale balk.

Dit tijdelijk spanningsmoment 'verbindt' a.h.w. 'draadloos' en denkbeeldig de twee vleugels van het RTT-complex.